

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919010043
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5919010043.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej, na neverejnom zasadnutí konanom 29. apríla 2021 o sťažnosti odsúdeného V. T. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/10/2019 z 8.3.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného V. T. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok uznesením, sp. zn. 1T/10/2019 z 8.3.2021 podľa § 420 Tr. por. za použitia § 419 ods. 1 Tr. por. z dôvodu podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený V. T. sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uloženej rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 3.6.2019 sp. zn. 1T/10/2019, právoplatným dňa 28.8.2019, neosvedčil a vykoná trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Vzhľadom na vykonané dokazovanie sa nedá povedať, že viedol úplne riadny život, avšak je toho názoru, že súd by mal skúmať aj závažnosť porušení, ktorých sa dopustil. Dopustil sa síce 8 priestupkov, avšak jednalo sa o menej závažné priestupky v oblasti dopravy. Pokiaľ ide o spáchanie ďalšieho úmyselného trestného činu, je pravdou, že išlo o spáchanie úmyselného trestného činu, ktorý bol charakterovo a skutkovo rovnaký ako ten, pre ktorý bol odsúdený, konkrétne krádež, avšak išlo o ojedinelý prípad, ktorý predstavuje drobné vybočenie z jeho snáh o vedenie riadneho života. V celkovom kontexte splnenia zákonných podmienok aj s prihliadnutím na závažnosť porušení, odpis z registra trestov, odpis priestupkov, lustráciu, fakt, že proti nemu nie je podaná žiadna iná obžaloba, má za to, že z vykonaného dokazovania nevyplýva skutočnosť, že by svojim konaním dal dostatočný dôvod na konštatovanie súdu o neosvedčení sa jeho osoby. Krajskému súdu navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a rozhodnúť tak, že ponechá podmiennečné odsúdenie v platnosti a teda návrh na neosvedčenie sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia zamietne.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného V. T. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj vo vykonávacom konaní. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či podmiennečne odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a či vyhovel uloženým podmienkam. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať probačný dohľad v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) primerane predĺžiť probačný dohľad, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu probačného dohľadu ustanoveného v § 51 ods. 2,
- b) uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo povinnosti, alebo
- c) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdený V. T. sa v skúšobnej dobe odsúdenia na trest odňatia slobody, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený, neosvedčil.

Treba stručne pripomenúť, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, č.k. 1T/10/2019-235 z 3.6.2019 bol V. T. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., z pokračovacieho prečinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a) Tr. zák., z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., ako aj z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. Za vyššie uvedené trestné činy mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmiennečným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. Zároveň mu súd uložil aj obmedzenia a povinnosti v zmysle § 51 ods. 3 písm. b), resp. § 51 ods. 4 Tr. zák. Predmetný rozsudok vo vzťahu k odsúdenému nadobudol právoplatnosť 28.8.2019. Základná skúšobná doba plynula odsúdenému od 29.8.2019 do 28.8.2024. S poukazom na ustanovenie § 51 ods. 1 Tr. zák. však odsúdenému táto skúšobná doba neplynula od 20.7.2020, nakoľko od uvedeného dňa bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý aktuálne vykonáva a ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/10/2019 zo dňa 10.2.2020.

Preskúmaním spisového materiálu, krajský súd dospel k zhodnému záveru ako okresný súd, že odsúdený V. T. počas plynutia skúšobnej doby nevedol riadny život, pretože v čase plynutia skúšobnej doby sa dopustil viacerých protiprávnych konaní. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania odsúdený počas plynutia skúšobnej doby sa dňa 22.9.2019, t.j. tri mesiace po podmiennečnom odsúdení, dopustil prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., pre ktorý bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/10/2019 zo dňa 10.2.2020 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z obsahu spisového materiálu ďalej vyplýva, že odsúdený sa v čase základnej skúšobnej doby dopustil 8 priestupkov.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní otázky, či sa podmiennečne odsúdený osvedčil, možno hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Pri posudzovaní otázky, či sa podmiennečne odsúdený osvedčil, je relevantné to, či viedol riadny život a či vyhovel uloženým podmienkam, pričom treba skúmať správanie odsúdeného počas celej skúšobnej doby a hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Krajský súd poukazuje aj na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej ak podmiennečne odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä

tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmiennečné odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a že podmiennečne odložený trest treba vykonať (R 19/1976).

Skutočnosť, že odsúdený bol v skúšobnej dobe uznaný za vinného zo spáchania trestného činu, resp. priestupku, nemožno v každom prípade automaticky posudzovať ako dôvod na nariadenie výkonu trestu. Tu treba rozlišovať závažnosť trestného činu, priestupku spáchaného v skúšobnej dobe a treba zisťovať, či odsúdený má snahu napraviť sa a viesť riadny život.

Pri vyhodnotení najmä osobnostného postoja odsúdeného s rešpektovaním zákonov platných v Slovenskej republike nemožno prehliadnuť, že má sklony k páchaniu protispoločenského konania a zákony nie je schopný rešpektovať ani po uložení príslušných sankcií. V okolnostiach danej veci, s prihliadnutím na osobu odsúdeného, ktorý sa opakovane dopustil úmyselnej trestnej činnosti, je nutné konštatovať, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia riadny život. Na zabezpečenie účelu trestu u odsúdeného, najmä za účelom zabezpečenia funkcie individuálnej, ale aj generálnej prevencie, je potrebné odsúdenému nariadiť výkon trestu odňatia slobody.

Na výkon trestu odňatia slobody okresný súd správne odsúdeného zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože pre takéto rozhodnutie boli splnené všetky tam predpokladané podmienky, a teda že nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

K sťažnostnej námietke odsúdeného, ktorou sa domáhal ponechania podmiennečného odsúdenia v platnosti, treba uviesť, že aplikácia tohto citovaného zákonného ustanovenia fakultatívnej povahy má byť výnimočná a prichádza do úvahy len vtedy, ak konajúci súd vzhľadom na okolnosti prípadu, posúdenie a vyhodnotenie ktorých patrí do jeho výlučnej kompetencie, nepovažuje konanie odsúdeného spáchané v skúšobnej dobe, ktoré by inak viedlo k záveru, že podmiennečné odsúdenie neplní (nesplnilo) svoj účel, za dostatočné k tomu, aby rozhodol o premene podmiennečného odsúdenia na odsúdenie nepodmiennečné. Konajúci súd teda i napriek existencii dôvodu na nariadenie výkonu trestu odsúdenému nepovažuje takýto postup za nevyhnutný a týmto odsúdenému dáva ďalšiu šancu preukázať, že v novourčenej predĺženej skúšobnej dobe dokáže viesť riadny život.

Z dokazovania vykonaného na verejnom zasadnutí však krajský súd nadobudol dojem, že odsúdený nepreukazuje účinnú snahu po náprave. Odsúdený, hoci dostal od súdu vo forme „podmiennečného odsúdenia“ možnosť preukázať, že dokáže viesť riadny život, že dokáže rešpektovať morálne pravidlá i predpisy tejto spoločnosti, túto možnosť ignoroval a dopustil sa ďalšieho úmyselného trestného činu a 8 priestupkov. V prípade odsúdeného nešlo o ojedinelé vybočenie z inak riadneho spôsobu života v rámci jeho správania počas skúšobnej doby.

S ohľadom na uvedené okolnosti krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného V. T. zamietol, pretože nebola dôvodná.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.